

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9T/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011955
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120011955.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Michalom Pollákom v trestnej veci proti 1/ obžalovanému Kálmánovi Dömemu, nar.: 09.07.2001 pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. g), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a 2/ obžalovanému Marekovi E., nar. XX.XX.XXXX pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. X písm. a), písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. apríla 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Obžalovaní

1/ L. N. nar. XX.XX.XXXX v L.
trvale bytom: L.
t. č. S. M.

2/ G. E. nar. XX.XX.XXXX v F.
trvale bytom: V. XXXX/XX, F.
t. č. v S. M.

sa uznávajú za vinných, že

v čase približne o 20:25 hod. dňa 16.07.2020 v priestoroch železničnej stanice v Trnave pristúpili k H. E., narodenému v roku 2004, ktorý sedel v tom čase na múriku pri Bistre Albatros pred budovou železničnej stanice Trnava a pýtali od neho cigarety a peniaze v rôznych nominálnych hodnotách, najskôr v hodnote 2,- €, neskôr v hodnotách 5,- € a 10,- €, kde tieto peniaze im H. E. dobrovoľne vydal a chcel z priestorov železničnej stanice odísť, na čo obaja obvinení, ktorí si všimli v peňaženke H. E. väčšie množstvo bankoviek, reagovali tak, že išli za H. E. so zámerom neoprávnene sa obohatiť, vedia o H. E., že sa jedná o dieťa a očakávajú vzhľadom k veku H. E. a jeho fyzickej a psychickej vyspelosti, jeho bezbrannosť a nižšiu mieru prípadného odporu a tým zvýšenie šance na úspešné dosiahnutie svojho zámeru, pričom obvinený G. E. zastavil H. E. na terase pri lávke pre peších chodcov v smere do centra mesta Trnava a pútal jeho pozornosť tým, že pýtal od neho ďalších 50,- €, ktoré H. E. odmietal dobrovoľne vydať a peňaženku zn. M. R., v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 1.300,- €, občiansky preukaz, autobusová čipová karta a kartička poisťovne Union, si držal rukou pri tele, čo obvinený Kálmán N. využil a peňaženku s obsahom finančnej hotovosti vytrhol H. E. z ruky a dal sa na útek, následne obvinený G. E. zdržiaval H. E. v prenasledovaní L. N. tým, že ho ubezpečoval, že vybaví, aby mu bola peňaženka vrátená a presviedčal H. E., aby nevolal políciu, no po chvíli z miesta aj on utiekol za obvineným L. Dömem a finančnú hotovosť vo výške X.XXX,-€, nachádzajúcu sa v odcudzenej peňaženke, si obaja obvinení rozdelili, čím svojím konaním spôsobili poškodenému H. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/X, XXX XX C. R., škodu vo výške 1.303,50 €, pričom obvinený Kálmán N. sa skutku dopustil, hoci mu bola dňa 20.02.2020 príslušníkom Obvodného oddelenia Policajného zboru v Nových Zámkoch v blokovom konaní evidenčné číslo bloku: 14142866

uložená pokuta vo výške 10,- € za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a obvinený G. E. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 14.05.2019, sp. zn. 34T/71/2017, právoplatným dňa 14.05.2019 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

teda

1/ obž. L. N.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu, čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi,

2/ obž. G. E.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu, čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, uvedený čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi,

čím spáchali

1/ obž. L. N.

zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 2X2 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. g), ods. X písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

2/ obž. G. E.

zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

1/ obž. L. N.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

2/ obž. Marek Salay

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaným ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodenému H. E., nar. 03.10.2004 v F., trvale bytom: Jaslovské Bohunice, Sídliisko 380/6 vo výške 1.300,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

D. Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 07.09.2020 na Okresnom súde Trnava obžalobu na obvineného L. N. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. g), ods. 3 písm. f)

Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a na obvineného G. E. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie.

Obžalovaný L. N. na hlavnom pojednávaní priznal spáchanie stíhaného skutku. Uviedol, že spoločne s obžalovaným G. E. v okolí vlakovej stanice v Trnave oslovili poškodeného H. E.. Obžalovaný G. E. od neho pýtal X Eurá, ktoré mu poškodený dal, následne 5 Eur, ktoré mu poškodený dal, pričom vtedy prvý krát siahol na peňaženku poškodeného, ktorú mu obžalovaný G. E. vytrhol a vrátil poškodenému. Potom sa obžalovaný G. E. pokúšal zameniť 5 Eur za 10 Eur, a následne 10 Eur na viac. Potom sa poškodený postavil s tým, že ide domov. Obžalovaný G. E. sa ho snažil opätovne presvedčiť, aby mu dal 20 Eur a ako poškodený otváral peňaženku, uvidel v nej hotovosť a tak po nej siahol a dal sa na útek. Sadol si na vlak do Bratislavy a peniaze vo výške 1.300,- Eur, ktoré boli v peňaženke, prehral v kasíne. Poprel, že by sa na krádeži dohodol s obžalovaným G. E. ako aj tú skutočnosť, že si odcudzené peniaze rozdelili. O veku poškodeného nemal vedomosť, keďže tento mal dlhšie vlasy, dlhšiu ofinu, ktorá mu siahala do tváre, zarastal, a preto nebolo možné zistiť, koľko má rokov.

Na návrh prokurátora bola na hlavnom pojednávaní na odstránenie rozporov prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania, v ktorej uviedol, že keď poškodený vyberal 10 Eurovú bankovku siahol na jeho peniaze, chytil niektoré bankovky, avšak tadiaľ prechádzalo veľa ľudí, tak svoj úmysle okradnúť ho stiahol a otočil to na srandu. Obžalovaný G. E. poškodeného ubezpečil, že ho nikto neokradne. Keď sa dal poškodený na odchod, išli za ním, pretože vedeli, že má pri sebe väčšiu sumu peňazí. Obžalovaný G. E. ho zastavil uprostred mosta a pýtal od neho ďalších 50,- Eur. Poškodený mu ich odmietal dať, avšak obžalovaný G. E. bol dotieravý a hovoril, že mu nedá pokoj, kým mu nedá tých 50 Eur, že kebyže chce tak mu peniaze zoberie a nikto mu nič nemôže. Poškodený v ruke držal peňaženku, čo využil, vytrhol mu ju z ruky a dal sa na útek. Obžalovaný G. E. sa snažil poškodeného zdržať, hral na neho divadlo, že mu tú peňaženku vráti, aby nevolal policajtov. V istom momente sa od neho odtrhol a dal sa na útek smerom k nemu. Spolu utekali na Q. ulicu do areálu nemocnice, kde si rozdelili 1.300 Eur tak, že 700 Eur si nechal obžalovaný L. N. a 600 Eur si nechal obžalovaný G. E. a potom išli každú vlastnou cestou.

Obžalovaný zotrval na svojej výpovedi z hlavného pojednávania, výpoveď z prípravného konania si nepamätá, bolo mu povedané, že obžalovaný G. E. je chytený a vypovedá proti nemu a že keď popíše skutok ako sa stal, pustia ho domov, a preto vypovedal v neprospech obžalovaného G. E., na ktorého chcel časť viny preniesť.

Obžalovaný G. E. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie stíhaného skutku. Uviedol, že s obžalovaným L. N. boli na vlakovej stanici a ako vychádzali von, uvideli poškodeného. Spýtal sa ho, či by mu nepomohol a nedal 2 Eurá, pretože je na ulici, čo poškodený urobil. Pochválil sa, že má väčšiu obnos peňazí. Obžalovaný L. N. mu tú peňaženku vychmatol, avšak obžalovaný Marek E. mu povedal, aby to nerobil a peňaženku poškodenému vrátil. Potom pýtal od poškodeného odmenu za záchranu peňaženky najprv 2 Eurá, potom 10 Eur, potom 20 Eur a napokon 50 Eur. Ako mu poškodený išiel dať 50 Eur a on mu išiel vrátiť peniaze, obžalovaný L. N. poškodenému peňaženku vychmatol a dal sa na útek. Kričal na obžalovaného L. N., nech nerobí hovadiny, nech sa vráti a vráti aj tú peňaženku. Poškodený povedal, že zavolá policajtov, a keďže bol v podmienke, z miesta utiekol. S obžalovaným L. N. sa viac nestretol a ako išiel domov tak po 4-5 hodinách po skutku, našiel pod autom pri OTP banke peňaženku poškodeného, ktorú mu išiel po 2 dňoch vrátiť. Nevedel, koľko mal poškodený rokov, a to aj preto, že poškodený fajčil.

Na návrh prokurátora bola na hlavnom pojednávaní na odstránenie rozporov prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 24.07.2020, kde uviedol, že stíhaný skutok sa stal tak, ako je uvedený v uznesení o vznesení obvinenia a chcel by sa priznať. Potvrdil, že obžalovaný L. N. mu z odcudzenej hotovosti dal sumu 600 Eur.

Zmenu svojej výpovede obžalovaný vysvetlil tým, že v tom čase bol na ulici, bol v biednom stave a priznal sa preto, aby sa mal kde vyspať.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne - poškodenej G. E., matky poškodeného H. E., z prípravného konanie, v ktorej uviedla, že nebola priamym svedkom stíhaného skutku, a to čo sa stalo vie len od svojho syna. Ten jej dňa 16.07.2020 telefonicky oznámil, že bol okradnutý. Nachádzal sa na stanici a prišli tam za ním dvaja A. vo veku 17-18 rokov, ktorí od neho drankali peniaze, ktoré im najprv dal a následne mu ukradli peňaženku, v ktorej mal peniaze a doklady. V peňaženke mal 1.300 Eur od jeho známeho H. na úhradu nákladov za bývanie. Voči obžalovaným uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 1.300 Eur.

Na hlavnom pojednávaní bol prehratý kamerový záznam z výsluchu poškodeného Šimona E. zo dňa 23.07.2020, v ktorom uviedol, že dňa 18.07.2020 sa vlakom vrátil z Bratislavy a sadol si do horného vestibulu vlakovkej stanice. Tam za ním prišli dvaja muži, mali bradu, jeden mal tetovanie na krku a jeden z nich bol štrbavý. Oblečenú mali červené a šedú mikinu. Najskôr pýtali cigaretu, a keď povedal, že nemá, ten v červenej mikine pýtal 2 Eurá a potom 5 Eur a ten v šedej mikine 10 Eur, ktoré im dal a zdvihol sa na odchod. Obaja išli za ním smerom na City Arénu, rozprávali sa, napriek tomu, že zrýchlil tempo išli stále za ním, tak zastavil a spýtal sa ich, čo od neho chcú. Ten v červenej mikine si od neho pýtal 50 Eur a on si peňaženku držal pri tele. Peniaze mu odmietol dať a potom ten v šedej mikine mu vytrhol peňaženku z ruky a dal sa na útek cez most smerom na City Arénu a ten druhý ho tam zdržiaval. Chcel zavolať políciu, ale ten druhý mu stále hovoril, nech políciu nevolá, že on to vybaví, kričal na toho druhého, nech stojí a nakoniec utiekol smerom na starú nemocnicu. Potom zavolať políciu a táto to začala riešiť. Dňa 21.07.2020 mu zavolať otec, že jeho peňaženku s dokladmi našiel v schránke v Jaslovských Bohuniciach, ale bez peňazí.

Z kamerového záznamu zo železničkej stanice v Trnave zo dňa 16.07.2020 vyplýva, že obžalovaní L. N. a G. E. išli spoločne za poškodeným a obžalovaný L. N. mal oblečenú šedú mikinu a obžalovaný G. E. červenú mikinu.

Zo zápisnice o rekognícii zo dňa 23.07.2020 vyplýva, že poškodený H. E. opoznal ako páchatel'a, ktorý mu vytrhol peňaženku obžalovaného L. N..

Zo zápisnice o rekognícii zo dňa 23.07.2020 vyplýva, že poškodený H. E. opoznal ako páchatel'a, ktorý ho zdržiaval obžalovaného G. E..

So súhlasom procesných strán bolo na hlavnom pojednávaní prečítané odborné vyjadrenie spol. BAGS TRADE s.r.o., z ktorého vyplýva, že plátenná peňaženka zn. Lara Bags kúpená v mesiacoch máj-jún 2020 za sumu 5 Eur, mala dňa 16.07.2020 hodnotu 3,50 Eur.

Z odpisu registra trestov obžalovaného L. N. vyplýva, že doposiaľ bol jeden krát odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 20.09.2018, sp. zn. 4T/45/2018, právoplatným dňa 20.09.2018 podľa §201 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody podmienene na 1 rok 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 21.9.2020.

Z odpisu registra trestov obžalovaného Mareka E. a rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 14.05.2019, sp. zn. 34T/71/2017, právoplatného dňa 14.05.2019 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 12 krát odsúdený, pričom rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 14.05.2019, sp. zn. 34T/71/2017 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Z lustrácie v registri priestupkov obžalovaného L. N. a bloku na pokutu nezaplatenú na mieste č. bloku 14142866 vyplýva, že obžalovaný bol dňa 20.02.2020 postihnutý blokovou pokutou vo výške 10 Eur pre drobnú krádež tovaru.

Z lustrácie v registri priestupkov obžalovaného G. E. vyplýva, že bol postihnutý za tri priestupky rôzneho charakteru.

Ostatné vykonané dôkazy nemali relevanciu pre posúdenie skutkového stavu.

Súd odmietol návrh na doplnenie dokazovania osobných výsluchom poškodeného H. E., nakoľko sa jedná o osobu, ktorá doposiaľ nedovŕšila 18 rokov veku, jej výsluch pred súdom by mohol mať negatívny dopad na jej psychický stav, pričom spornú skutočnosť, či obžalovaní spáchali trestný čin ako

spolupáchateľa, prináleží hodnotiť súdu a nie poškodenému, pričom poškodeným prezentovaný popis skutku zodpovedá v podstatných bodoch popisu skutku popísaného obžalovanými.

- Výrok o vine -

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že priamymi účastníkmi skutkového deja boli obžalovaní L. N., G. E. a poškodený H. E.. Z ich zhodných výpovedí bez dôvodných pochybností vyplýva, že v čase približne o 20:25 hod. dňa 16.07.2020 v priestoroch železničnej stanice v Trnave si obžalovaní od poškodeného Šimona E. pýtali finančné prostriedky rôznej nominálnej hodnoty, ktoré im poškodený spočiatku dobrovoľne odovzdal, a po tom čo z týchto priestorov poškodený odchádzal, ho obaja obžalovaní prenasledovali, pričom G. E. zastavil H. E. na terase pri lávke pre peších chodcov v smere do centra mesta Trnava a pýtal od neho ďalších 50,- €, ktoré H. E. odmietal dobrovoľne vydať a peňaženku zn. Lara Bags, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 1.300,- €, občiansky preukaz, autobusová čipová karta a kartička poisťovne Union, si držal rukou pri tele, čo obžalovaný L. N. využil a peňaženku s obsahom finančnej hotovosti vytrhol H. Suchánovi z ruky a dal sa na útek, následne obvinený G. E. ubezpečoval poškodeného, že vybaví, aby mu bola peňaženka vrátená a presviedčal H. E., aby nevolal políciu, no po chvíli z miesta aj on utiekol. Totožnosť obžalovaných bola preukázaná aj vykonanými rekogníciami a kamerovým záznamom z vlakovej stanice.

Predmetom dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo ustáliť, či sa obžalovaní na odcudzení peňaženky poškodenému vopred dohodli a či si odcudzenú finančnú hotovosť následne rozdelili, teda či bol čin spáchaný formou spolupáchateľstva.

V tomto kontexte poskytli obaja obžalovaní v rôznych okamihoch trestného konania rôzne výpovede o tejto skutočnosti, pričom súd musel posúdiť pravdivosť ich výpovedí, aj keď vierohodnosť oboch obžalovaných vzhľadom na obsahovo rozdielne výpovede bola čiastočne znížená.

Obžalovaný L. N. pri svojej prvotnej výpovedi v procesnej pozícii obvineného priznal spáchanie skutku svojou osobou a podrobne popísal účasť obžalovaného G. E. na stíhanom skutku. Podľa výpovede obžalovaného L. N. bolo jeho úlohou získať od poškodeného peňaženku a úlohou obžalovaného Mareka E. zdržať poškodeného tak, aby mohol poškodený s odcudzenou peňaženkou utiecť.

Obaja obžalovaní v tom čase trpeli sociálnou núdzou, prakticky žili životom bezdomovcov a ich zámerom bolo získať od osôb nachádzajúcich sa na vlakovej stanici, prípadne v jej blízkosti, finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Jednou z osôb, ktorú takýmto spôsobom oslovili, bol poškodený H. E.. Obžalovaní od neho pýtali finančné prostriedky v rôznych nominálnych výškach, pričom svoje požiadavky neustále navyšovali a primárnu aktivitu v tomto smere vyvíjal práve obžalovaný G. E.. Už v tomto momente si obžalovaní všimli vyšší obnos finančných prostriedkov u poškodeného, ktorý s poukazom na jeho osobu nemohli vopred predpokladať. Obžalovaný G. E. dokonca vypovedal, že poškodený sa mal obnosom finančných prostriedkov sám pochváliť.

Keď poškodený nebol ochotný ďalej vyhovieť požiadavkám obžalovaných a chcel odísť, obaja obžalovaní ho prenasledovali, čo bolo zachytené aj na oboznámenom kamerovom zázname, pričom poškodený popísal, že v tomto čase registroval debatu medzi obžalovanými, ktorí už v tom čase vedeli, že poškodený im nie je ochotný dobrovoľne vydať ďalšie finančné prostriedky, ktoré sám potreboval na zaplatenie nájomného. O. napriek uvedeného neupustili od jeho prenasledovania a po tom, čo poškodeného obžalovaný G. E. zastavil na moste a pýtal ďalšie peniaze, využil rozptýlenie poškodeného obžalovaný L. N. a peňaženku poškodenému vytrhol z ruky a dal sa na útek. Obžalovaný G. E. chvíľu zostal v spoločnosti poškodeného a ubezpečoval ho, že peniaze sa mu vrátia, aby nevolal políciu, no po istom čase, keď obžalovaný L. N. získal značný náskok, sám z miesta činu ušiel. Vysvetlenie obžalovaného G. E., že ušiel z dôvodu, lebo sa bál, že by ho polícia s krádežou vzhľadom na jeho trestnú minulosť spojila je nelogická, nakoľko práve útekom zvýšil podozrenie zo spáchania stíhaného skutku aj voči svojej osobe.

V tomto kontexte je potrebné poukázať aj na vyjadrenie obžalovaného G. E. ku kamerovému záznamu, kde uviedol, že za poškodeným išiel s L. N. preto, že vedel, že obžalovaný L. N. chce poškodeného okradnúť a on chcel tomu zabrániť. Ak by toto vyjadrenie obžalovaného bolo pravdivé, nezastavil by a neodlákaval by pozornosť poškodeného, aby obžalovanému L. N. vytvoril lepšie podmienky, ale

by obžalovaného L. N. fyzicky zastavil alebo minimálne varoval poškodeného miesto pýtania ďalších peňazí.

Nelogickým je aj vysvetlenie obžalovaného G. E., že sa v prípravnom konaní priznal k spáchaniu stíhaného skutku spolupáchatelstvom z dôvodu, aby sa mal kde vyspať. Obžalovaný mal vedomosť o právnej kvalifikácii stíhaného skutku minimálne v tom, že sa jedná o zločin a reálne mu hrozí uloženie vyššieho trestu. Bolo by teda nelogické priznávať sa k trestnej činnosti, ktorú nespáchal.

Rovnako vysvetlenie obžalovaného L. N. prečo usvedčoval obžalovaného G. E. je nelogické. Práve obžalovaný L. N. bol osobou, ktorá poškodenému peňaženku odcudzila, k čomu sa sám priznával, a preto nie je reálne možné, aby ho obžalovaný G. E. usvedčoval ešte vo väčšom rozsahu, ako čin skutočne spáchal. Prečo by sa obžalovanému G. E. chcel pomstiť nepravdivou výpoveďou, ktorá na právnu kvalifikáciu jeho skutku nemala žiadny vplyv? U. je potrebné poukázať na zhodu výpovedí obžalovaných v prípravnom konaní v tom, že obaja uviedli, že z odcudzených finančných prostriedkov mal obžalovaný G. E. finančný prospech 600,- Eur.

Za vysoko nepravdepodobné súd považuje aj samotné vyjadrenie obžalovaného G. E., že sa po skutku s obžalovaným L. N. viac nestretol a ako išiel domov tak po 4-5 hodinách po skutku, našiel pod autom pri OTP banke peňaženku poškodeného. Pravdepodobnosť, že sa obžalovaný G. E. bude pohybovať po miestach, kde obžalovaný L. N. odhodil peňaženku a dokonca s tak značným časovým odstupom, počas ktorého túto nenašla žiadna iná osoba, je veľmi nízka. Vysoko pravdepodobnejšie je, že si peňaženku poškodeného ponechal po rozdelení odcudzených finančných prostriedkov a z obavy svojho odhalenia ju napokon vrátil, čo potvrdzuje výpovede obžalovaných o rozdelení odcudzených finančných prostriedkov.

Súd teda dospel k záveru, že obžalovaní sa vopred dohodli, že poškodeného okradnú, pričom motívom ich trestnej činnosti bola skutočnosť, že sa dozvedeli, že poškodený má pri sebe vyššiu finančnú hotovosť, ktorá aj za cenu možného odhalenia ich trestnej činnosti predstavovali lákavú vidinu zisku.

Obranu obžalovaného G. E. súd vyhodnotil ako nepreukázanú a účelovú.

V podanej obžalobe sa obžalovaným kládlo za vinu, že predmetný trestný čin spáchali na chránenej osobe na dieťaťi, pričom podľa § 127 ods. 1 Trestného zákona sa dieťaťom rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov. Poškodený H. E. mal v čase spáchania skutku 15 rokov.

Podľa 139 ods. 2 Trestného zákona stanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Tdo/65/2013, podľa ktorého:

I. Ustanovenie § 18 Trestného zákona a ustanovenia § 139 ods. 2 Trestného zákona upravujú spôsob riešenia dvoch odlišných právnych otázok, a to jednak otázku zavinenia vo vzťahu k okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, a jednak ďalšiu podmienku použitia osobitného kvalifikačného pojmu chránenej osoby, spočívajúcu v súvislosti spáchania činu s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Taká súvislosť musí byť daná nielen objektívne, ale aj subjektívne.

II. V zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona možno spáchanie činu voči osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, spravidla pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vyšší vek poškodeného spájal s jeho menším odporom alebo slabšou odvetou alebo s umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, prípadne s inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin.

Taká subjektívna súvislosť, primeraná postaveniu alebo stavu chránenej osoby, sa predpokladá aj pri kvalifikačnom použití ostatných ustanovení § 139 ods. 1 Trestného zákona o chránených osobách.

Súd viazaný právnym názorom L. súdu v Trnave zo dňa 09.03.2021, sp. zn. 3To/23/2021 konštatuje, že poškodený Šimon Suchán bol v skutkovej vete obžaloby konkretizovaný okrem svojho mena a priezviska

aj rokom narodenia, a to práve z dôvodu, že sa obžalovaným ako kvalifikačný znak pričítava práve spáchanie trestného činu na chránenej osobe - dieťaťi v zmysle § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Táto skutočnosť bola následne explicitne vyjadrená aj v právnej vete a právnej kvalifikácii obžaloby ustanovením § 139 ods. 1 písm. a) Trestného konania. Označenie poškodeného v skutkovej vete obžaloby, za súčasného vyjadrenia i v právnej vete je dostačujúcim na to, aby súd vychádzal z právnej kvalifikácie, ktorej súčasťou je tento kvalifikačný znak v zmysle § 139 ods. 1 písm. a) Trestného konania.

Pokiaľ ide o subjektívnu súvislosť veku poškodeného ako chránenej osoby podľa § 139 ods. 1 písm. a) Trestného konania so spáchaním skutku, súd poukazuje na kamerový záznam, z ktorého je na prvý pohľad zrejmé (vzhľadom k vonkajším fyzickým znakom poškodeného), že u poškodeného ide o dieťa, v čase spáchania skutku 15 ročného chlapca. Obžalovaní museli vedieť, že páchajú skutok na osobe mladšej ako 18 rokov, o čom v konečnom dôsledku svedčia aj ich výpovede z prípravného konania ku skutkovému deju. Obžalovaní sa na poškodeného zamerali, opakovane ho oslovili a pýtali peniaze, neskôr sa snažili o výmenu, následne ho prenasledovali, to všetko s úmyslom okradnúť ho. Počas akéhosi vyjednávania si u poškodeného všimli väčší finančný obnos, v spojení s úmyslom získať peniaze, prevahou nielen v tom, že obžalovaní boli dvaja ale aj prevahou spojenou práve s nízkym vekom, strachom poškodeného a možného podvolenia sa obžalovaným zo strachu svoj plán dokonali. Dokonaním boli motivovaní aj tým, že poškodený im najprv vydal mince menšej nominálnej hodnoty, obžalovaní ho upokojovali, aby sa nebál okradnutia (čo opätovne len nasvedčuje vedomosti obžalovaných o slabšej pozícii poškodeného), následne poškodený po opustení železničnej stanice zo strachu zrýchľoval krok, obžalovaní ho však dobehli. Nakoniec aj sám obžalovaný G. E. potvrdil, že poškodeného minimálne z videnia poznal (musel teda mať vedomosť o tom, že poškodený nie je plnoletý), čo len podporuje záver o tom, že obžalovaní vedeli o veku poškodenom a jeho bezbrannosť, slabšie postavenie a strach z odporu využili, čím bola preukázaná aj subjektívna súvislosť.

Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaných, súd je toho názoru, že obžalovaní konali v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko obžalovaní chceli poškodenému finančné prostriedky odcudziť, na tomto postupe sa vopred dohodli a rozdelili si úlohy tak, aby bolo možné čin úspešne dokonať.

Námietky obhajoby k výške škody súd nepovažuje za nerelevantné, nakoľko zo zhodných výpovedí obžalovaného L. N. a poškodeného H. E. bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že v odcudzenej peňaženke sa nachádzala finančná hotovosť 1.300,- Eur a hodnota odcudzenej peňaženky vo výške 3,50 Eur bola preukázaná odborným vyjadrením.

K prehratému kamerovému záznamu o výpovedi poškodeného H. E. je potrebné uviesť, že sa jedná o zákonný a prípustný dôkaz. Z kamerového záznamu je jasne zreteľné, že poškodený bol upozornený, že je výsluch sa nahráva na kamerový záznam a samotná skutočnosť, že toto vyjadrenia sa nenachádza v zápisnici o výsluchu poškodeného možno považovať len za formálne pochybenie bez akejkoľvek relevancie k vykonanému dôkazu z hľadiska je zákonnosti a prípustnosti.

Poškodený v prípravnom konaní vypovedal ako maloletá osoba, výsluch ktorej sa vedie osobitným spôsobom, a to práve s ohľadom na jeho vek, rozumovú ako aj mravnú vyspelosť, to všetko za účelom predchádzania druhotnej viktimizácie. H. či už svedka alebo poškodeného, ktorý je maloletou osobou predstavuje výnimku zo zásady kontradiktórnosti (nevzťahujú sa naň ustanovenia o výsluchu svedka, resp. vzťahujú v rôznych modalitách a odchýlkach). V tejto súvislosti súd poukazuje na závery stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 63/2009 zo dňa 07.12.2009, podľa ktorého výnimku zo zásady kontradiktórnosti postupu v konaní predstavujú výpovede svedkov, ktoré majú v zmysle § 263 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku charakter neodkladného alebo neopakovateľného úkonu; takýto charakter majú aj výpovede maloletých.

Uvedené vychádza z koncepcie ochrany maloletých osôb v trestnom konaní, pričom v tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na judikatúru ESLP, ktorá zvyčajne zdôrazňuje potrebu vedenia trestného konania smerujúceho k ochrane záujmov maloletých, ktorí ako svedkovia svedčia v prípadoch, kedy sú trestnými činmi sami dotknutí, resp. trestnou činnosťou poškodení (porovnaj rozsudok ESLP S. N. proti Švédsku z 02.07.2002, rozsudok ESLP F. a M. proti Fínsku zo 17.07.2007, rozsudok ESLP Kovač proti Chorvátsku z 12.07.2007, rozsudok ESLP W.S. proti Poľsku z 19.06.2007 a ďalšie). V prípade výsluchov takýchto

svedkov sú definované nielen zákonné výnimky, ale aj výnimky verifikované rozhodovacou praxou ESLP, ktoré dopadajú aj na kontradiktórne poňatie trestného konania spočívajúceho v možnosti vypočúvania takýchto svedkov, či už opakovane v rámci prípravného konania, alebo v konaní pred súdom, a ktorých spoločným menovateľom je potreba eliminácie opätovného prežívania negatívnych zážitkov takýchto svedkov z trestnej činnosti adresovanej voči nim samotným. Z uvedeného teda vyplýva, že právo obvineného na kontradiktórne vypočutie takýchto svedkov nie je ani v zmysle čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru absolútne a nezaručuje ani osobnú prítomnosť takýchto svedkov na pojednávaní súdu (porovnaj rozsudok ESLP A. M. proti Taliansku zo 14.12.1993, rozsudok ESLP A. H. proti Fínsku z 10.05.2007).

Vyššie uvedeným záverom potom zodpovedal aj postup orgánov činných v trestnom konaní, keď na žiadosť o umožnenie účasti na výsluchu poškodeného - maloletého bolo obžalovanému Salayovi doručené oznámenie, v ktorom ho OČTK informovali, že tomuto neumožnia osobnú účasť na výsluchu maloletého poškodeného, a to vzhľadom na zraniteľnosť poškodeného a jeho ochranu (č.l. 82). Maloletý poškodený bol vypočutý zápisnične dňa 23.07.2020 za prítomnosti zástupkyne sociálnej kurately ÚPSVaR Trnava, psychologičky, s riadnym označením príslušníka orgánu PZ, ktorý výsluch viedol. Jeho výsluch bol zaznamenaný na obrazovo-zvukovom technickom nosiči práve z dôvodu neopakovateľnosti, s cieľom predchádzať ožiovaniu okolností trestnej činnosti. Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obžalovaný G. E. mal už počas prípravného konania obhajcu, ktorému využil možnosť nazrieť do spisu (č.l. 214 záznam o nazretí do spisu), pričom obhajca si urobil zo spisu potrebné fotokópie a odpisy. Po skončení vyšetrovania bolo obhajcovi tiež umožnené preštudovať si obsah vyšetrovacieho spisu, ktorú možnosť využil dňa 31.08.2020 (zápisnica na č.l. 231). Týmto postupom bolo obžalovanému riadne umožnené (s povahou na status poškodeného) oboznámiť sa s obsahom jeho výsluchu. S poukazom na vyššie uvedené je námietka obžalovaných vo vzťahu k zákonnosti výsluchu poškodeného - maloletého nedôvodná.

Naviac je potrebné uviesť, že výpoveď poškodeného má len podporný a nie rozhodujúci význam pre posúdenie skutkového deja, nakoľko tento súd hodnotil primárne z výpovedí obžalovaných a kamerového záznamu. Poškodený sa priamo nevyjadroval k spolupáchateľstvu obžalovaných, ale len popísal priebeh skutkového deja, ktorý zodpovedá v podstatných bodoch aj výpovediam obžalovaných. Či bol trestný čin spáchaný spolupáchateľstvom je otázka hodnotenia dôkazov, ktorá neprináleží poškodenému, ale súdu.

Obžalovaný Kálmán N. teda svojim konaním naplnil skutkovú podstatu zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. g), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a obžalovaný G. E. zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (s poukazom na odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 34T/71/2017) .

- Výrok o treste -

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osoby obžalovaných ich pomery a možnosť ich nápravy.

Obž. L. N.

Pri zločine krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 3 rokov do 10 rokov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že u obžalovaného prevažujú priťažujúce okolnosti, nakoľko nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to že obžalovaný

už bol odsúdený (odsúdenie Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn. 4T/45/2018). Obžalovanému nemožno priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa nepriznal, že skutok spáchal formou spolupáchateľstva, čo je závažnejšia forma spáchania trestnej činnosti, ako keby trestný čin spáchal sám. Súd postupoval podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal opätovne zločin, v dôsledku čoho bol súd povinný zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. V trestnej sadzbe trestu odňatia slobody od 6 rokov a 6 mesiacov do 10 rokov súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Súd zvažoval, či je v súlade s naplnením účelu trestu vhodné uložiť obžalovanému alternatívny trest, avšak dospel k záveru, že tento by s poukazom na osobu obžalovaného, výšku trestnej sadzby, nebol účelný, nakoľko predmetný trestný čin spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného dokladu výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaný žije, výšku trestu a okolnosti prípadu dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, a keďže doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho súd na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obž. G. E.

Pri zločine krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 3 rokov do 10 rokov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, nakoľko nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to že obžalovaný už bol odsúdený (napr. odsúdenie Okresným súdom Trnava, sp. zn. 0T/86/2020). Obžalovanému nebolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, nakoľko poškodenému vrátil len peňaženku bez finančnej hotovosti, teda nenahradil škodu v plnom rozsahu. V trestnej sadzbe trestu odňatia slobody od 5 rokov a 4 mesiacov do 10 rokov súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Súd zvažoval, či je v súlade s naplnením účelu trestu vhodné uložiť obžalovanému alternatívny trest, avšak dospel k záveru, že tento by s poukazom na osobu obžalovaného, najmä s poukazom na jeho trestnú minulosť, nebol účelný, nakoľko predmetný trestný čin spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného dokladu výkonu trestu odňatia slobody a v minulosti už vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, výšku uloženého trestu a prostredie, v ktorom obžalovaný žije a okolnosti prípadu dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, a keďže v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (napr. odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 0T/129/2017), zaradil ho súd na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Takto uložené tresty, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

- Výrok o náhrade škody -

Finančné prostriedky vo výške 1.300,- Eur, ktoré poškodenému boli odcudzené, patrili poškodenému H. E., ktorý si ich požičal od tretej osoby a rovnako mu patrila aj odcudzená peňaženka. Keďže poškodený nemá plnú spôsobilosť na právne úkony, postupoval vyšetrovateľ správne, keď o možnosti uplatniť nárok

na náhradu škody poučil zákonnú zástupkyňu poškodeného G. E., ktorá v prípravnom konaní riadne uplatnila nárok na náhradu škody, avšak uvedená skutočnosť nič nemení na tom, že peniaze patrili poškodenému H. Suchánovi, a preto súd obžalovaným uložil povinnosť, aby mu škodu vo výške 1.300 Eur spoločne a nerozdielne nahradili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. Odvolanie má odkladný účinok.